

Punctajul pentru dificultate în gimnastica ritmică la exercițiile de ansamblu (Portimão 2007/2008 Cupa Mondială serii)

Lurdes Ávila-Carvalho¹, Maria da Luz Palomero², Eunice Lebre¹

¹ *Facultatea de Sport, Universitatea Porto, Portugalia*

² *Universitatea Catalonia, INEF Barcelona, Spania*

Rezumat

Premize. Cunoașterea compoziției exercițiilor de concurs ale gimnastelor de elită ne oferă o perspectivă asupra evoluției gimnasticii.

Scop. Scopul acestui studiu este acela de a vedea dacă există un profil comun în alegerea elementelor de dificultate din cadrul diferitelor grupe corporale, la gimnaste din țări diferite și/sau din diferite „școli de gimnastică”.

Metode. În cadrul studiului au fost analizate 70 de exerciții, din 23 de țări, din 4 continente, participante la etapele de Cupă Mondială de la Portimão (PWC) în 2007 și 2008. Toate ansamblurile au efectuat două exerciții diferite, unul cu 5 corzi și altul cu 3 cercuri și 4 măciuci. Pentru a analiza elementele de dificultate, s-au folosit fișele de concurs care se prezintă organizatorilor înaintea competiției. Au fost utilizate fișele de concurs în locul filmelor pentru că în acest mod analiza să nu fie afectată de erorile făcute de ansambluri în timpul competiției. Pentru a organiza elementele tehnice a fost folosită clasificarea oficială prevăzută de Codul de Punctaj FIG (Federația Internațională de Gimnastică) (FIG, 2005-2008). Aceasta clasifică dificultățile pe 5 categorii: sărituri, elemente de echilibru, piruete, elemente de suplețe/val și schimburi de obiecte.

Rezultate. Analiza rezultatelor din 2007 și 2008 a arătat că pentru sărituri, în ambele exerciții, toate ansamblurile au preferat efectuarea de dificultăți cu tipuri diferite de *jeté* cu întoarcere. Din grupa elementelor de echilibru, în ambele competiții, cel mai frecvent folosite au fost echilibrele cu trunchiul orizontal și cu poziții diferite ale piciorului liber. În 2007, la ambele exerciții, piruetele cel mai frecvent folosite au fost piruetele cu piciorul ridicat sus (în față sau lateral). Totuși, la PWC 2008, *fouettés*-urile au fost piruetele cel mai frecvent folosite în ambele exerciții. Elementul preferat din grupa suplețe/val la ansamblurile observate a fost sfoara verticală cu trunchiul orizontal.

Rezultatele arată că majoritatea elementelor de schimb au fost realizate fără elemente corporale de dificultate. Totuși, când acestea sunt incluse, ansamblurile aleg săriturile în ambele tipuri de exerciții și în ambele competiții.

Concluzii. În general s-a putut defini un profil pentru fiecare tip de exercițiu și la ansamblurile observate, în ambele competiții (2007 și 2008), alegerea elementelor de dificultate demonstrând preferința pentru sărituri și elemente de suplețe/val.

Cuvinte cheie: ansambluri de gimnastică ritmică, punctaj de dificultate, evaluare, performanță.